

**Sivistysvaliokunnan mietintö n:o 12 hallituksen esityksestä laiksi
valtionosuutta saavista liikunnan koulutuskeskuksista annetun lain 9
ja 21 §:n muuttamisesta**

Eduskunta on 27 päivänä syyskuuta 1994 lähettänyt sivistysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi otsikossa mainitun hallituksen esityksen n:o 187.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina kulttuurisihteeri Mirja Virtala opetusministeriöstä, erityisasiantuntija Antti Virtanen Suomen Kuntaliitosta, rehtori Seija Toivonen Urheiluopistojen yhdistyksestä sekä koulutoimenjohtaja Risto Kuoksa Kuortaneen kunnasta.

Hallituksen esitys. Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi valtionosuutta saavista liikunnan koulutuskeskuksista annettua lakia ammatillisen koulutuksen opiskelijakohtaisen kotikunnan maksuosuusperusteen osalta. Liikunnan koulutuskeskusten ammatillisessa koulutuksessa olevien opiskelijoiden kotikunnan maksuosuusperuste muutettaisiin samaksi kuin muussa ammatillisessa koulutuksessa. Muutos yhtenäistää lain säännökset tältä osin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain säännösten kanssa.

Esitys liittyy valtion vuoden 1995 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1995 alusta.

Valiokunnan kannanotot. Valiokunta pitää tärkeänä sitä, että liikunnan koulutuskeskusten kotikuntakorvauksen maksuosuuden perusteita yksinkertaistetaan ja yhtenäistetään vastaamaan muun ammatillisen koulutuksen korvausperusteita. Näin ollen valiokunta puoltaa hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä. Mikäli muutosta ei tehtäisi, maksaisivat kunnat liikunnan koulutuskeskuksissa järjestettävästä ammatillisesta koulutuksesta korkeampia kotikunnan maksuosuuksia kuin muusta ammatillisesta koulutuksesta.

Helsingissä 1 päivänä marraskuuta 1994

Kotikunnan maksuosuusperusteen muutos tukee liikunnan alan koulutuksen asemaa suomalaisessa koulutusjärjestelmässä sekä pyrki myksiä väestön terveyden ylläpitämiseksi ja edistämiseksi. Valiokunta korostaa liikunnan koulutuskeskusten merkitystä koulutusalan kehittäjinä ja liikuntakulttuurin vahvistajina.

Ammatillisen koulutuksen opiskelijakohtainen maksuosuuden peruste oli keväällä 1994 liikunnan koulutuskeskuksissa keskimäärin 64 410 markkaa ja muussa ammatillisessa koulutuksessa 35 562 markkaa. Liikunnan koulutuskeskusten ammatillisen koulutuksen keskimääräiset kustannukset ovat siten huomattavan korkeat. Hallituksen esityksen perustelujen mukaan syynä on internaattikoulutus, jossa opiskelija saa maksuttoman opetuksen ja yhden aterian lisäksi maksuttoman asumisen oppilasasuntolassa sekä kaksi lisäateriaa. Koulutus edellyttää myös tavanomaisten opetustilojen lisäksi laajoja liikuntatiloja ja -paikkoja. Valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä, että rahoitusjärjestelmä ohjaisi oppilaitoksia kustannusten vähentämiseen. Valiokunta pitää välttämättömänä, että opetusministeriö seuraa kustannustason kehitystä liikunnan koulutuskeskuksissa ja tarvittaessa ryhtyy toimenpiteisiin, joilla korjataan mahdollisista epäkohdista aiheutuvat valtionosuuteen vaikuttavat vääristymät. Lisäksi tulee seurata sitä, ettei ammatillisen koulutuksen kustannuspohjiin kohdisteta sellaisia menoja, jotka aiheutuvat koulutuskeskusten muusta toiminnasta kuin ammatillisesta koulutuksesta.

Edellä esitetyn perusteella sivistysvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Jouppila, varapuheenjohtaja Astala sekä jäsenet Ala-Harja,

Aula, von Bell, Hacklin, Laakso, Lehtinen, Lindqvist, M. Pietikäinen, Rätty, Suhola, Tykkyläinen ja Virrankoski.

